

Arrest

nr. 34 763 van 25 november 2009
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 17 september 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 17 augustus 2009 tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 oktober 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 november 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat R. QUINTELIER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 13 juni 2006 trad verzoeker te Marokko in het huwelijk met een Nederlandse vrouw.

1.2. Op 26 september 2007 diende verzoeker, in functie van zijn Nederlandse echtgenote, een aanvraag tot vestiging in.

1.3. Op 11 april 2008 nam de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag tot vestiging zonder voorwerp werd verklaard.

1.4. Verzoeker werd op 16 juli 2008 alsnog in het bezit gesteld van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (F-kaart).

1.5. De Nederlandse echtgenote van verzoeker verhuisde samen met de kinderen op 14 augustus 2009 naar Nederland.

1.6. Op 17 augustus 2009 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten.

Deze beslissing, die verzoeker op 25 augustus 2009 ter kennis werd gebracht, luidt als volgt:

"(...) In uitvoering van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van (...)

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing :

Volgens artikel 42quater, § 1, 2°, van de wet van 15.12.1980 : de burger van de Unie die vervoegd wordt, vertrekt uit het Rijk. Betrokkene heeft zijn F kaart bekomen op basis van gezinshereniging met de Nederlands echtgenote. Mevrouw en de kinderen hebben heden de woning verlaten en wonen terug in Nederland. Er is geen sprake meer van een gezinscel. (...)"

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

De procedures voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn vooralsnog kosteloos, zodat geen standpunt dient ingenomen te worden inzake de kosten van het geding.

3. Onderzoek van het beroep

Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht. Hij erkent dat zijn echtgenote naar Nederland is afgereisd, doch stelt dat zij dit deed om in regel te zijn met de Nederlandse ziekteverzekering. Hij wijst erop dat zijn echtgenote zich in Nederland wenste te laten opereren, nadat een arts in België een verkeerde diagnose had gesteld. Daarnaast licht hij toe dat hij nog steeds een affectief huwelijksleven onderhoudt met zijn vrouw en hiertoe een ruime woning huurt in België.

Verweerder werpt op dat aangezien verzoeker uitdrukkelijk erkent dat zijn echtgenote en kinderen officieel in Nederland ingeschreven zijn er in voorliggende zaak toepassing kon gemaakt worden van artikel 42quater, § 1, 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Bij zijn repliekmemoirie voegt verzoeker een aantal overtuigingsstukken aangaande de medische problemen van zijn echtgenote, een aantal verklaringen van bureaus waaruit blijkt dat zijn echtgenote en kinderen hem in het weekend bezoeken en een schrijven van zijn echtgenote waarin zij meedeelt dat zij in Nederland verblijft om in regel te zijn met de ziekteverzekering, maar dat dit geen invloed heeft op haar relatie met verzoeker.

Artikel 42quater, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet, dat in casu door het bestuur werd toegepast, luidt als volgt:

"Er kan gedurende de eerste twee jaar van hun verblijf in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn, door de minister of zijn gemachtigde in de volgende gevallen:

(...)

2° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, vertrekt uit het Rijk;"

De Raad kan slechts vaststellen dat niet betwist is dat de echtgenote van verzoekster, samen met de kinderen vertrokken is uit België en dat zij in Nederland ingeschreven is in de gemeente Zaandam. Dit loutere feit volstaat om toepassing te kunnen maken van artikel 42quater, § 1, 2°, van de

Vreemdelingenwet. Het gegeven dat de echtgenote zeer specifieke redenen had om uit het Rijk te vertrekken sluit de toepassing van deze wetsbepaling niet uit.

Verzoeker toont met zijn uiteenzetting geen schending van de zorgvuldigheidsplicht aan.

Verzoeker lijkt verder ook nog een schending van de hoorplicht te willen aanvoeren aangezien hij stelt dat een minimaal onderzoek, “zoals vb. verzoeker te horen” vereist was. Er kan evenwel niet ingezien worden welk nut het horen van verzoeker zou kunnen hebben, daar het motief waarop de bestreden beslissing gebaseerd is niet ter discussie staat. Bovendien moet erop gewezen worden dat de hoorplicht, in voorliggende zaak, niet geldt daar de bestreden beslissing is gegrond op een gegeven dat voor directe, eenvoudige constatacie vatbaar is, met name de vaststelling dat verzoekers echtgenote niet langer in België verblijft. Verzoeker diende derhalve niet vooraf in de gelegenheid te worden gesteld om zijn standpunt ter zake naar voor te brengen (RvS 22 maart 1996, nr. 58.737).

Het enig middel is ongegrond.

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig november tweeduizend en negen door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK